

Pünkösöd után XXIII. vasárnap. Kismisére.

A tisztítótűzről

Egy halott leány, aki önmagán nem tud segíteni. Édesapja siet segítségére. Nekünk is vannak halott hozzátartozóink a tisztítótűzben. Önmagukon nem tudnak segíteni, mert az érdemszerzés ideje a földi élettel lejárt. Munkálkodjatok míg nappal van, mert eljön az éjszaka. A mi segítségünket várják. Van tisztítótűz. Bizonyítja a Szentírás: Jób könyve, Makkabeusok könyve, az Evangélium. Van tisztítótűz, bizonyítja az Egyház ősi gyakorlata: imádság és szentmise a holtakért. Szenvedésük azonos a pokol szenvedésével – csak a remény, hogy vége lesz egyszer vigasztalja őket. Mi is egyszer oda kerülünk. Mily hálásak leszünk, ha földi hozzátartozóink megemlékeznek rólunk, segítségünkre sietnek. Csak akkor számíthatunk mi is segítségükre, ha elsősorban magunk igyekszünk segíteni másokon. Az Egyház messzemenő engedményeket ad abból a mérhetetlen kegyelmi kincstárából, melyet Krisztus kereszthalála szerzett. Élünk vele: búcsúk elnyerése a megholtak javára, szentmisék felajánlása, jócselekedet és ima. Kikért imádkozzunk: Elsősorban hozzátartozókért, jótevőkért és azokért, akikről senki sem emlékezik meg. Mily hálásak lesznek, ha a mi imánk stb. Rövidítik meg szenvedéseiket. Közbenjárók lesznek az Úristennél. A szentek egyességének hite, Isten hármassága segíti egymást.

Kőröstarján, 1965. november 14.